

บทที่ 1

บทนำ

หลักการ และเหตุผล

จากภาวะอุตสาหกรรมในปี 2546 มีการเติบโตอย่างมาก โดยมีแรงขับเคลื่อนหลัก มาจากการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก การลงทุนในภาคเอกชนขยายตัวได้ดีและเมื่อต้นปี 2547 ภาคอุตสาหกรรมโดยรวมมีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้นจากปีก่อน การส่งออกได้รับปัจจัยหนุนสำคัญจากการฟื้นตัวของตลาดสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชียที่ฟื้นตัวจากการกระทบของการแพร่ระบาดของโรคซาร์ส รวมทั้งความต้องการภายในประเทศมีเพิ่มขึ้น การใช้จ่ายของผู้บริโภคมีแนวโน้มที่ขยายตัวดี แม้จะชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อนที่มีการขยายตัวสูง โดยการบริโภคภายในประเทศในปี 2547 คาดว่ามีปัจจัยสนับสนุนจากด้านการจ้างงานรวมทั้งบริษัทต่าง ๆ มีผลกำไรดีขึ้น ทำให้มีการปรับขึ้นเงินเดือนและจ่ายโบนัสพนักงานในระดับที่ค่อนข้างดี แต่การเติบโตของสินเชื่อผู้บริโภคชะลอตัวลง ในด้านการลงทุนในปี 2547 คาดว่าการลงทุนภาคเอกชนคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องแต่แรงผลักดันสำคัญประการหนึ่งที่มีต่อภาคอุตสาหกรรมในปีนี้จะมาจากการลงทุนของภาครัฐที่จะกลับมาขยายตัวเป็นบวกเป็นครั้งแรก หลังจากที่ลดลงมาโดยตลอดตั้งแต่วิกฤตเศรษฐกิจ โดยงบประมาณด้านการลงทุนของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2547 เพิ่มสูงขึ้นกว่าปีก่อนหน้า อีกทั้งรัฐบาลยังได้มีการตั้งงบประมาณกลางปีจำนวน 135,000 ล้านบาท ซึ่งจะนำไปลงทุนในโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งการเร่งอัดฉีดการใช้จ่ายของภาครัฐจะเป็นแรงกระตุ้นสำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจไทยในปี 2547 เติบโตตามเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ที่อัตราร้อยละ 8 ส่วน GDP ในภาคอุตสาหกรรมจะมีมูลค่าสูงขึ้นอยู่ที่ระดับประมาณ 2.4 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 จากปี 2546 (บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, 2547ก: 1-2)

หลังจากปี 2547 ได้ผ่านไปประมาณ 5 เดือนเศรษฐกิจไทยได้รับปัจจัยลบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปรับขึ้นของราคาน้ำมัน แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศที่อาจจะปรับเพิ่มขึ้น หรือปัญหาไข้หวัดนก ตลอดจนผลกระทบของสถานการณ์ในภาคใต้ต่อการท่องเที่ยว บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด จึงได้ปรับลดประมาณการอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2547 นี้ลงเหลือร้อยละ 6.5 หากสถานการณ์น้ำมันปรับตัวสูงขึ้นและปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เลวร้ายกว่าที่คาด อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยก็อาจจะลดลงเหลือเพียงร้อยละ 5.5 (บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, 2547ข:1)

สำหรับการขยายตัวของสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ช่วงไตรมาส 1/2547 ตามการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยซึ่งได้รับแรงหนุนจากการลงทุนภาคเอกชนเป็นหลัก ทำให้อัตราการใช้จ่ายการผลิตอยู่ที่ระดับประมาณ 80% จากระดับ 66% ในปี 2546 ซึ่งเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ส่วนการลงทุนในประเทศไทยของผู้ลงทุนจากต่างประเทศผ่านมาแล้ว 2 ช่วง ช่วงแรก หลังจากเงินเยนแข็งค่าขึ้นภายหลังสนธิสัญญาพลาซ่า ประกอบกับกลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ใน เอเชีย ได้แก่ ฮองกง ไต้หวัน เกาหลีใต้และสิงคโปร์ เริ่มมีค่าจ้างแรงงานและต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้นส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตของบริษัทข้ามชาติ ญี่ปุ่นออกมายังประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งประเทศไทยและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทย ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่างปี 2530-2538 โดยในช่วงท้ายของช่วงเวลานี้การลงทุนที่เข้ามายังประเทศไทยเริ่มลดน้อยลง เนื่องจากประเทศจีนเริ่มมีนโยบายเปิดกว้างและส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ขณะที่ประเทศไทยเริ่มสูญเสียความได้เปรียบในด้านต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ช่วงที่สองเป็นช่วงรอยต่อระหว่างก่อนและหลังวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย (ปี 2540) โดยการลงทุนที่เข้ามายังไทยเริ่มกลับคืนมาบ้างในช่วงก่อนวิกฤต ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่ประเทศอาเซียน หรือ AFTA ซึ่งได้มีการร่วมมือด้านอุตสาหกรรมระหว่างประเทศในอาเซียน โดยบริษัทที่ขอและได้รับสิทธิดังกล่าวจะสามารถส่งออกแลกเปลี่ยนชิ้นส่วนระหว่างกันภายในภูมิภาคโดยเสียภาษี 0-5% ประกอบกับนักลงทุนที่เข้าไปลงทุนในประเทศจีนเริ่มสังเกตเห็นว่าการดำเนินธุรกิจโนจีนในเวลานั้นยังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ในเวลาต่อมาแม้ว่าประเทศไทยได้เผชิญกับภาวะเศรษฐกิจถดถอยและภาคธุรกิจประสบปัญหาทางการเงินอย่างรุนแรงแต่กลับเกิดกระแสทุนจากต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามาในมูลค่าที่สูงยิ่งกว่าในอดีต การอ่อนค่าของเงินบาทถือเป็นสาเหตุหนึ่งโดยช่วยให้ต้นทุนสินค้าที่ผลิตในไทยกลับมาแข่งขันในตลาดโลกได้ดีขึ้น และในช่วงนี้ไทยได้มีการผ่อนคลายนโยบายและข้อจำกัดด้านการลงทุน และในปี 2544 ได้กลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดเงินลงทุนจำนวนมหาศาลจากทั่วโลก ทางของไทยได้เริ่มมีการจัดวางยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ การที่ประเทศไทยมีแผนยุทธศาสตร์และแนวนโยบายด้านอุตสาหกรรมที่เห็นชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม บวกกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจมหภาคของไทยมีการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งและนโยบายด้านการลงทุนที่เอื้ออำนวยส่งผลให้นักลงทุนจากต่างชาติเริ่มมีความเชื่อมั่นต่อแนวโน้มเศรษฐกิจในประเทศและแนวทางการส่งเสริมการลงทุนของไทย อย่างไรก็ตามแนวโน้มการลงทุนโดยตรงในปี 2547 ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงในระยะสั้นเกี่ยวกับราคาน้ำมัน แต่ราคาน้ำมันน่าจะอยู่ในภาวะที่ควบคุมได้จึงคาดว่าไม่มีผลกระทบต่อแนวโน้มการลงทุนของโลกมากนัก กอปรกับการสำรวจของ UNCTAD พบว่าประเทศที่เป็นเป้าหมายหลักของการลงทุนโดยตรงของโลกอันดับแรกคือ จีน

รองลงมาคือ อินเดีย สหรัฐอเมริกาและไทย ดังนั้นมูลค่าเงินลงทุนที่จะเข้ามาในช่วงปี 2547 น่าจะมีระดับไม่ต่ำกว่า 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพิ่มขึ้นจากปี 2546 ที่มีมูลค่า 1,815 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 65 (บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, 2547ค: 2-6)

จากการลงทุนดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อแรงงานซึ่งแรงงานเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไปในประเทศไทย โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังต้องอาศัยแรงงานเพื่อประกอบหรือผลิตสินค้าทำให้เกิดความต้องการแรงงานมาก แม้ว่าในปัจจุบันโลกจะมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิตและการใช้เครื่องจักรในการผลิตสินค้าแทนมนุษย์ได้ แต่แรงงานก็ยังมีส่วนสำคัญที่สุดในการผลิตตลอดไป เนื่องจากมนุษย์ยังมีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นผู้ประดิษฐ์และผลิตเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ

สำหรับแรงงานไทยในปี 2547 มีแนวโน้มการจ้างงานเพิ่มขึ้นและการว่างงานมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและการส่งออกของประเทศไทยกำลังขยายตัวทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาเกี่ยวกับความแออัดที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ในประเทศไทยโดยคาดว่าในปี 2547 จะมีพื้นที่ประสบความแออัดรุนแรงมากถึง 8,800 หมู่บ้านจะทำให้มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนกว่า 4 ล้านคน ซึ่งสภาวะความแออัดอย่างรุนแรงในปีนี้คาดว่าจะส่งผลให้เกิดปัญหาการว่างงานในภาคการเกษตรและจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้ามาในเมืองเพิ่มสูงขึ้น แม้ว่าในปัจจุบัน โครงการกองทุนหมู่บ้านยังคงทำให้ท้องถิ่นชนบทมีงานทำแต่เนื่องจากปัญหาสภาวะความแออัดรุนแรงในหลายพื้นที่ทำให้ขาดแคลนน้ำจืดไม่สามารถเพาะปลูกหรือประกอบอาชีพตามโครงการที่เคยขอไว้กับกองทุนหมู่บ้านได้ อันจะทำให้โครงการต่าง ๆ ไม่สามารถดำเนินการได้เหมือนกับในปีที่ผ่านมาซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการระดมเงินที่ต้องจ่ายคืนกองทุนไม่เป็นไปตามกำหนด จากปัญหาดังกล่าว บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัดคาดว่าในปี 2547 จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้ามาสู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลประมาณ 1 แสนคนซึ่งปกติจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลปีละประมาณ 3-4 หมื่นคน

การเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมืองส่วนหนึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อทางด้านสังคม นอกจากนั้นแรงงานอพยพที่ไม่สามารถหางานทำได้อาจจะก่อปัญหาอาชญากรรมขึ้น สถานการณ์ด้านแรงงานในเมืองค่อนข้างจะแตกต่างในชนบท ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงไตรมาสแรกของปี 2547 การส่งออกยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องทำให้มีการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกเพิ่มสูงขึ้น โดยในช่วงไตรมาสแรกของปี 2547 พบว่ามีการใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมสูงถึงร้อยละ 75 ของกำลังการผลิตทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมีผลมาจากการที่โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ พยายามเร่งการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกให้ทันกับความต้องการของผู้สั่งซื้อในต่างประเทศ ดังนั้นจึงมีการใช้กำลังการผลิตของภาค

อุตสาหกรรมต่าง ๆ ในระดับที่สูง แม้ว่าการผลิตในภาคอุตสาหกรรมจะมีการใช้กำลังการผลิตในระดับที่สูงและมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่เมื่อพิจารณาถึงสภาพการจ้างโดยทั่วไปของแรงงานทั้งระบบแล้วจะพบว่าตลาดแรงงานปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

1. มีการจ้างในลักษณะ “การจ้างชั่วคราว (Out Source)” และ “การรับงานไปทำที่บ้าน” โดยในปัจจุบันพบว่าธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีการจ้างงานชั่วคราว (Out Source) หรือการจ้างแบบรับช่วงต่อเพิ่มเติมมากขึ้น เนื่องจากระบบการบริหารและการจัดการในธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ธุรกิจมีการแข่งขันสูงและธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต้องหันไปใช้การจ้างงานชั่วคราวเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นอุตสาหกรรมบางประเภทยังมีการให้คนงานรับงานไปทำที่บ้านได้ด้วย

2. มีการจ้างงานที่เรียกว่า “การจ้างงานต่ำระดับ” มากขึ้น ในปัจจุบันตลาดแรงงานเป็นของนายจ้างทำให้นายจ้างไม่ค่อยขังลูกจ้างมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีแรงงานที่จบการศึกษาในบางสาขามากเกินความต้องการของตลาดส่งผลให้แรงงานจำนวนมากต้องทำงาน โดยได้รับเงินเดือน ต่ำกว่าวุฒิการศึกษาเป็นจำนวนมาก เช่น แรงงานที่จบปริญญาตรีแต่ทำงานโดยใช้วุฒิมัธยมศึกษา เป็นต้น นอกจากนั้นการทำงาน ต่ำกว่าวุฒิการศึกษาของแรงงานถือว่าการสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาของแรงงานจัดว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ดังนั้นเมื่อแรงงานต้องลงทุนด้านการศึกษาไปก็เท่ากับเป็นการสูญเสียที่ไม่ได้ทำงานตามวุฒิการศึกษาที่จบมา

3. มีการจ้างงานนักเรียน นักศึกษาทำงานมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันมีงานบางประเภทที่ให้ทำไม่ยุ่งยากซับซ้อน สามารถทำงานทดแทนหรือสลับตำแหน่งกันได้และงานที่ทำหลังเวลาทำงานปกติ ซึ่งงานส่วนใหญ่ต้องการคนหนุ่มสาว หรือแรงงานในวัยศึกษา เนื่องจากเป็นงานให้บริการลูกค้า เช่น ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจสื่อสาร พนักงาน Call Center ตามหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งการจ้างงานนักเรียน นักศึกษา ก่อนจบการศึกษานับเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการฝึกฝนให้นักเรียน นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานและมีรายได้ระหว่างปิดภาคการศึกษา อย่างไรก็ตาม การจ้างงานในลักษณะดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของแรงงานที่มีอยู่ในตลาดแรงงานปัจจุบันบ้างแต่คงไม่มากนัก

4. มีการจ้างแรงงานแฝงเป็นจำนวนมากเนื่องจากในปัจจุบันมีการจ้างแรงงานแฝงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะธุรกิจที่ใช้แรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และจ่ายค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าความเป็นจริงซึ่งการจ้างแรงงานแฝงจะมีผลทำให้แรงงานที่เป็นคนไทยมีโอกาสในการทำงานน้อยลง เนื่องจากนายจ้างจะมีความพอใจแรงงานต่างด้าวมากกว่าแรงงานไทย เพราะค่าจ้างถูกและไม่เกี่ยงงาน

บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด คาดว่าจำนวนคนว่างงานตลอดปี 2547 ประมาณ 650,000 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 1.8 เปรียบเทียบกับปี 2546 ที่มีคนว่างงาน 754,200 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 2.2 นอกจากนี้บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด ยังคาดว่าในปี 2547 กำลังแรงงานที่รอดูฤกษ์ในภาคเกษตรกรรมจะมีจำนวนมากถึง 390,000 คน เปรียบเทียบกับปี 2546 ที่มีจำนวน 306,500 คนเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.2 จำนวนแรงงานรอดูฤกษ์ที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นผลมาจากสภาวะความแห้งแล้งรุนแรงในชนบทส่งผลให้พื้นที่ทำการเกษตรไม่สามารถเพาะปลูกพืชได้ตามปกติ เพราะขาดแคลนน้ำจึงต้องยืดระยะเวลาในการเพาะปลูกออกไป ขณะเดียวกันแรงงานในภาคการเกษตรที่ทำงานเกี่ยวกับการเลี้ยงเป็ดและไก่ยังต้องประสบปัญหาการว่างงานในช่วงเกิดโรคระบาด ทำให้ต้องเปลี่ยนอาชีพไปทำงานด้านอื่นแทนเป็นจำนวนมาก

จากการคาดประมาณการแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงานในปี 2547 พบว่ากำลังแรงงานจะเพิ่มสูงขึ้นตามสัดส่วนการเพิ่มของประชากรแต่เพิ่มในอัตราที่ลดลง สำหรับการมีงานทำจะเพิ่มขึ้นทั้งในและนอกภาคเกษตรกรรม ผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ ส่งผลดีต่อการส่งออกของไทย แม้ว่าในช่วงไตรมาสแรกจะได้รับผลกระทบจากการส่งออกไถ่ของไทยไปยังต่างประเทศก็ตามแต่คาดว่าครึ่งหลังของปีจะดีขึ้น ดังนั้นปัญหาการว่างงานของประเทศไทยในปี 2547 จะไม่รุนแรงเนื่องจากการขยายตัวของประเทศไทยเป็นไปอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อการจ้างงานโดยรวมสูงขึ้น (บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, 2547:1-6)

สำหรับอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เป็นเขตปริมณฑลมีพื้นที่อยู่ติดกับเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ซึ่งที่ผ่านมาจะมีการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมค่อนข้างมาก เนื่องจากโรงงานที่เคยตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครไม่สามารถขยายหรือก่อตั้งโรงงานเพิ่ม ผู้ประกอบการโรงงานจึงขยายพื้นที่มาที่อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครและปัจจุบันพื้นที่ของอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครจึงเป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก และหลากหลายประเภท โดยปัจจุบันมีโรงงานอยู่ประมาณ 1,615 โรงและมีพนักงานที่ทำงานในโรงงานอยู่จำนวน 104,402 คน (อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร, 2546)

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยในการเลือกทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของพนักงานในเขตอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้ที่สนใจจะเริ่มประกอบกิจการดังกล่าวใช้เป็นข้อมูล โดยให้เกิดความเข้าใจในปัญหาและนำมาซึ่งการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยในการเลือกทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของพนักงานในอำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบปัจจัยในการเลือกทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของพนักงาน
ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
2. ทำให้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกทำงานของ
พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ปัจจัย หมายถึง สาเหตุที่ทำให้พนักงานตัดสินใจเลือกทำงานในโรงงาน
อุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง สถานที่ที่ประกอบหรือผลิตสินค้าโดยใช้เครื่องจักร
หรือแรงงานคนหรือทั้งจากเครื่องจักรและแรงงานคนและได้รับอนุญาตจากหน่วยราชการให้
ประกอบกิจการดังกล่าวด้วย

พนักงาน หมายถึง พนักงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

การจ้างงานชั่วคราว (Out Source) หมายถึง ในประเทศไทยเป็นการจ้างงานแบบ
ตามระยะเวลาของโครงการหรือตามเนื้องานที่จะต้องทำให้เสร็จ รวมทั้งการรับช่วงงานไปทำเป็น
โครงการ เมื่อโครงการสิ้นสุดลงหรือเนื้องานเสร็จสมบูรณ์ก็จะเลิกจ้าง

การรับงานไปทำที่บ้าน หมายถึง การนำวัตถุดิบจากโรงงานนำไปประกอบเป็น
สินค้าสำเร็จรูป หรือสินค้าสำเร็จรูปที่บ้าน เช่น การทำดอกไม้ประดิษฐ์ หรือการตัดเย็บเสื้อผ้า
 เป็นต้น จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2545 มีแรงงานรับงานไปทำที่บ้านจำนวน
592,235 คน

การจ้างงานต่ำระดับ หมายถึง การจ้างแรงงานที่วุฒิทางการศึกษาสูงกว่าตำแหน่ง
งาน หรือการจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าวุฒิการศึกษาโดยคนงานยินดีที่จะรับค่าจ้างต่ำ เนื่องจากไม่สามารถหา
งานทำตามระดับวุฒิการศึกษาที่จบมาได้

การจ้างแรงงานแฝง หมายถึง การจ้างแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองโดย
ผิดกฎหมายเข้าทำงาน

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved